

สรุปการบรรยาย MM รุ่น 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม

วิชา MM 627 ประเด็นปัญหาทางการจัดการ

วันอาทิตย์ที่ 28 มกราคม 2550

โดย ดร.บุญเกียรติ โชควัฒนา

ดร.บุญเกียรติ ทบทวนเรื่องต่าง ๆ ที่ได้บรรยายไปในครั้งที่แล้ว

Reactive: เกิดปัญหาแล้วค่อยแก้ปัญหา

Proactive: แก้ปัญหาก่อนปัญหาจะเกิดขึ้น และจะเกิดประโยชน์มากขึ้นอีกถ้าใช้ประกอบ
กับ **Creative** ด้านบวก

Passive: การรับรู้โดยเราไม่ต้องใช้ความพยายาม / เราไม่ต้องทำอะไรเลย

Active: การรับรู้โดยที่เรามีส่วนช่วยเพื่อให้เกิดการรับรู้

เด็กรุ่นเก่ากับเด็กรุ่นใหม่ใครคิดเก่งกว่ากัน ?

เด็กรุ่นเก่าคิดเก่งกว่าเด็กรุ่นใหม่ เพราะเด็กรุ่นเก่ามีข้อมูล
มาสนับสนุนน้อยกว่า เด็กรุ่นใหม่มี IT เข้ามาสนับสนุนทำ
ให้ไม่ต้องคิดมาก อยากรู้อะไรก็สามารถ Click ค้นหาใน

Internet ได้ง่าย ๆ เป็นการได้ความรู้แบบ Passive ไม่ได้ฝึกการคิด จึงคิดช้ากว่าเด็กรุ่นเก่าที่ได้ฝึก
คิดเป็นประจำ Deduction: ตั้งหัวข้อ สังเกต และสรุปเองได้ ซึ่งเป็นแบบ Active

การสังจิต (Self Hypnosis) เราต้องเชื่อว่าเราสามารถสังจิตได้สำนึกของเราเองได้ โดย
เราต้องสังจิตให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเอง คิดดี คิดบวกกับตัวเอง โดยเราต้องพูดหรือคิดย้ำบ่อย ๆ

ทำไมเด็กจึงรับสิ่งต่าง ๆ เข้าใจได้สำนึกได้เร็วกว่าผู้ใหญ่ ? เด็กแค่คิด ฟัง พูดครั้งสอง
ครั้งก็สามารถรับได้แล้ว ซึ่งรับเข้าใจได้สำนึกเร็วกว่าผู้ใหญ่มาก เป็นเพราะเด็กยังมีประสบการณ์
ชีวิตโดยเฉพาะในส่วนที่ไม่ดีน้อย ส่วนผู้ใหญ่มีประสบการณ์ที่ไม่ดีมาก เวลาเราสังจิตในสิ่งที่ดี ๆ
ประสบการณ์ที่ไม่ดีจะมาตามัว จึงทำให้รับได้ยาก เราต้องคิดบวกบ่อย ๆ จึงจะสามารถล้างตะกอน
การคิดลบ หรือประสบการณ์ที่ลบ ๆ ออกจากจิตได้สำนึกได้ และเปลี่ยนเป็นความคิดบวก

คุณวสันต์ ตั้งข้อสังเกตว่า เวลาสอนชาวต่างชาติ คำพูดที่ไม่สุภาพจะจำได้ดีกว่าคำพูดทั่ว ๆ

ไป ดร.บุญเกียรติ อธิบายว่า ก็เหมือนกับหนังสือ
พิมพ์ที่ชอบเสนอข่าวร้าย เพื่อสนองต่อพฤติกรรม
ของมนุษย์ที่ชอบรับรู้เรื่องร้าย เมื่อนำเรื่องราวของ
คนอื่นมาเปรียบเทียบกับตัวเองแล้ว จะได้รับรู้สึก
สบายใจ รู้สึกว่าเรายังดีกว่าเขาตั้งเยอะ

คนทั่วไปเมื่อมีอายุมากขึ้นก็มีแนวโน้มว่าจะคิดลบมากขึ้น เพราะ

- มีประสบการณ์ที่ร้าย ๆ มากขึ้นตามอายุ
- สุขภาพแยลง อวัยวะต่าง ๆ หู ตา ฟัน สมอง ฯลฯ ก็เสื่อมถอย จึงไปเสริมให้คิดลบมากขึ้น

ดังนั้นเวลาเราอายุมากขึ้น เราจึงต้องคิดบวกโดยคิดซ้ำ ๆ คิดย้ำบ่อย ๆ ซึ่งเป็นการสั่งจิตในเรื่องดี ๆ ให้กับตัวเอง

ในการสั่งจิต เราไม่จำเป็นต้องสั่งจิตเฉพาะเรื่องที่เป็นความจริง เช่น ถ้าเราไม่สวย เราก็ยัง

ควรสั่งจิตว่า "เราสวย" เพราะจิตใต้สำนึกมีพลังมาก จิตใต้สำนึกจะกำกับเราตลอดเวลาโดยที่เราไม่รู้ตัว ดังนั้นให้คิด ให้เราสั่งจิตไปเลยว่า เราทำได้ เราดี เราเก่ง เรารวย สั่งจิตในเรื่องดีในเรื่องบวก

การสั่งจิตบางครั้งก็ไปเหนี่ยวนาคนอื่น เช่น ให้คนนั้นคนนี้รักเรา มีผลไปครอบงำเขา

ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สุจริต ในกรณีดังกล่าวเราจึงควรเอาความดีเป็นที่ตั้งจะดีกว่า

การสั่งจิตที่ดีจะต้องทำให้ตัวเองดีขึ้น ผู้อื่นดีขึ้น สังคมดีขึ้น ดร.บุญเกียรติ เองเวลาขับรถยนต์จะสั่งจิตเสมอว่า ไม่มีการชน ทั้งตัวเอง ผู้โดยสาร คนรอบข้าง ทุกคนปลอดภัย

ในการไปบรรยายครั้งหนึ่ง ดร.บุญเกียรติ ได้พูดถึงการคิดบวก, จิตใต้สำนึก มีอาจารย์คนหนึ่งบอกว่าไม่เชื่อ เพราะพิสูจน์ไม่ได้ ดร.บุญเกียรติ จึงถามกลับไปว่า ที่คุณเชื่อว่าโลกกลมคุณไปพิสูจน์มาแล้วหรือยัง นักวิชาการผู้นั้นจึงนิ่งเงียบไป บางคนมีฐานความคิด (Mindset) ที่จะเชื่ออะไรต้องพิสูจน์ก่อน สำหรับ ดร.บุญเกียรติ จะเชื่ออะไรง่ายมาก ถ้าตราบใดไม่ทำให้ตัวเองหรือผู้อื่นเดือดร้อน คนที่เปิดรับสิ่งต่าง ๆ ได้ง่าย หรือเชื่ออะไรง่าย ๆ จะสามารถเรียนรู้ได้มากกว่าคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ เพราะในโลกของเราถึงวันนี้มีปรากฏการณ์เอ็กมากมายที่พิสูจน์ไม่ได้

คุณมงคล เคยไปฝึกพลังจิตใต้สำนึก ตัดดินสอด้วยกระดาษ บิดช้อนโลหะ ฯลฯ ซึ่งตอนนั้นก็สมารถทำได้ ในส่วนนี้ ดร.บุญเกียรติ เสริมว่าการฝึกดังกล่าวเป็นการพิสูจน์ถึงพลังของจิตใต้สำนึก เราจึงควรประยุกต์นำพลังจิตใต้สำนึกมาเสริมให้ตัวเองมีความเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จ

การสั่งจิตจึงมีผลมาก หากเราสามารถสั่งจิตได้ถูกวิธี จะเกิดประโยชน์กับตัวเอง และผู้อื่น ทุกคนสามารถทำได้ง่าย ๆ เพียงเราคิดดี คิดบวก เช่น เราดี เรารวย

การคิดบวก คิดลบ จึงมีผลต่อจิตใจสำนึกของเรามาก บางคนเป็นคนที่มีความคิดเป็นลบ ศักยภาพในการทำงานก็จะต่ำกว่าคนที่มีความคิดเป็นบวก

ความมุ่งมั่น ก็เป็นการสั่งจิต เมื่อมุ่งมั่นอยากทำให้สำเร็จแล้วคิดบ่อย ๆ สิ่งที่ดีต่าง ๆ เช่น Creativity ก็จะเกิดขึ้น

ตัวอย่างการสั่งจิต

- คนที่ขี้ลืม หากมีแต่คิดว่า "ทำไมเราถึงลืมบ่อยๆ ทำไม?" การลืม ก็จะเกิดขึ้นอีก ให้เราเลิกคิดถึงเหตุการณ์ที่เราลืม แล้วคิดบ่อย ๆ เป็นการสั่งจิตว่า "ความจำของเราดี" "เราจำได้แม่นยำ"
- คนที่สะดุดธรณีประตูบ่อย ๆ จึงไม่ควรคิดว่า "ทำไมเราต้องสะดุดอยู่เรื่อย" ให้เราคิดในแง่บวก โดยสั่งจิตว่า "เราก้าวข้ามธรณีประตูได้อย่างสบาย" คิดบ่อย ๆ เมื่อเดินถึงธรณีประตู เราก็จะก้าวข้ามไปได้โดยอัตโนมัติ
- คนที่เดินชนกระจก ก็ให้คิดบ่อย ๆ ว่า "เราจะเดินไม่ชนกระจกอีก"
- ดร.บุญเกียรติ เองเดินทางมาทำงานที่บริษัททุกวันโดยใช้ทางด่วน มีครั้งหนึ่งการทางพิเศษ ได้ยกเลิกช่องทางลงทางด่วนที่ต้องลงอยู่เป็นประจำ โดยให้บังคับให้ลงก่อนช่องทางที่ยกเลิกนั้น ด้วยความเคยชินทำให้ขับรถเลยช่องทางลงใหม่ เป็นผลให้ต้องขับเลยและใช้เวลาอีกครั้งชั่วโมงถึงจะขับกลับมาได้ และยังเป็นเช่นนี้อีกหลายครั้ง ท่านจึงต้องสั่งจิตว่า "ต่อไปนี้ต้องลงให้ถูกทาง" จึงขับรถไม่เลยทางลงช่องทางลงใหม่

คุณธัญธาดา (ตาล) เห็นว่าการสั่งจิต การคิดบวก เป็นการเสริมสร้างกำลังใจตัวเอง ทำให้ตัวเรามีความมุ่งมั่น มีความมั่นใจว่าเราทำได้ ดร.บุญเกียรติ แนะนำ การคิดเรื่องกำลังใจเป็นการคิดในระดับจิตสำนึก ส่วนการสั่งจิตจะมีผลต่อจิตใจสำนึกซึ่งมีพลังมากกว่า โดยที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องกำลังใจ

จิตสำนึก (Conscious) มีพลัง 3 – 7 % ส่วน**จิตใต้สำนึก (Sub-conscious)** มีพลังถึง 93 – 97 % ฉะนั้นการคิดบวกกับตัวเองก็คือการให้กำลังใจจิตใต้สำนึก และถ้าจิตใต้สำนึกรับเข้าไปได้ ก็จะช่วยเสริมให้เกิดผลสำเร็จให้กับตัวเองได้มาก

ดร.บุญเกียรติ เมื่อก่อนเป็นคนคิดลบมาก่อน บางวันเขียนภาษาอังกฤษไม่ออกเลย เพราะสั่งจิตทำให้เอาความกลัวภาษาอังกฤษในอดีตมาคิด ต้อง Reset สั่งจิตใหม่ให้ภาษาอังกฤษคล่อง จึงเขียนได้คล่อง นึกศัพท์ต่าง ๆ ได้มากมาย ส่วนนี้อยู่ที่จังหวะเวลาด้วย เพราะบางที่เราก็ยัง**มีตะกอนของจิตที่เป็นลบหลงเหลืออยู่** อีกสิ่งหนึ่งที่เป็นคำสั่งจิตโดยไม่รู้ตัวคือ **ฐานความคิด**

ฐานความคิด (Mindset) คนเรามีฐานความคิดมากมาย ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

ฐานความคิดที่ดี ๆ เช่น

- ถ้าลูกน้องเราทำได้ เราจะไม่แย่งงานลูกน้องทำ แต่ถ้าเขาทำไม่ได้ เราต้องทำได้
- มีคำตอบในทุกคำถาม ทุกปัญหามีทางแก้
- ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น
- คิดดี พูดดี ทำดี สิ่งที่ดี ๆ ก็เกิดขึ้นแก่เรา
- เป็นคนที่มีคุณค่าต่อตัวเอง ครอบครัว และสังคม
- เราเข้มแข็ง
- เราทำได้
- เราให้กำลังใจตัวเองได้
- ชอบเป็นผู้ให้มากกว่าเป็นผู้รับ
- With great power comes great responsibility (จากภาพยนตร์เรื่อง Spiderman)

ฐานความคิดที่เป็นลบ จะบั่นทอนศักยภาพของตัวเอง เช่น

- เขาทำได้เพราะเขามี เราทำไม่ได้เพราะเราไม่มี ฐานความคิดนี้เป็นการสร้างเงื่อนไข เป็นอุปสรรคไม่ให้เราเองประสบความสำเร็จ
- ใครดีกับเรา เราก็จะดีกับเขา ฐานความคิดนี้ทำให้เรารอให้คนอื่นทำดีกับเราก่อนเสมอ แต่หากคิดกลับกันว่า วันนี้เราให้อะไรกับเขาม้าง คิดแบบนี้จะทำให้เราเป็นสุขมากขึ้น
- กล้าขอ ก็กล้าให้
- ไม่ชอบชมคน
- แล้วแต่ดวง
- ทำวันนี้ให้ดีที่สุด ซึ่งจะทำให้เราไม่วางแผนเลย ในการทำธุรกิจ ต้องมีการวางแผน ดร.บุญเกียรติ จึงมีหลักคิดข้อที่ 21 ที่กล่าวว่า อนาคตไม่มีความแน่นอน แต่การวางแผนอนาคตเป็นสิ่งที่สำคัญ

อีกคำที่ ดร.บุญเกียรติ อยากฝากไว้คือคำว่า “ไม่รู้” คำนี้อันตรายมาก คนอเมริกัน ชอบพูดคำนี้ จะพูดอะไรก็จะขึ้นต้นด้วย “I don't know.” เสมอ ยิ่งพูดก็ยิ่งไปสั่งจิตตัวเองให้โง่งงทุกวัน อีกคำคือ “ไม่มี” ยิ่งพูดก็ยิ่งไปสั่งจิต ทำให้เราไม่มีจริง ๆ

ฐานความคิดระดับชาติ

- อเมริกา: เป็นผู้ยิ่งใหญ่ของโลก (Great Nation)
- ญี่ปุ่น: ลุกพระอาทิตย์
- เยอรมัน: มีเทคโนโลยีเหนือกว่าชาติอื่น

ให้เราฝึกวิธีคิดและพิจารณาฐานความคิด หากอันไหนไม่ดีกับตัวเราเอง ให้เราเปลี่ยนเป็น ฐานความคิดที่ดี ๆ

คนที่มีพฤติกรรมแปลก ๆ รากของปัญหาอาจเกิดจากพ่อแม่ หรือปมด้อยของเขา เช่น

มีคนหนึ่ง ดร.บุญเกียรติ ตั้งคำถามที่ไร จะตอบไม่ได้ทุกที เวลาออกจากห้องไปแล้วจะตอบ ได้หมดเลย เป็นเพราะพ่อของเขา ดู เขาเห็น ดร.บุญเกียรติ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่ เห็นที่ไรก็จะกลัวไว้ก่อน เหมือนกลัวพ่อ เวลาพ่อเขาดูที่ไรสมองจะตื้อทุกที พ่อเห็นผู้ใหญ่สมองจึงตื้อทันที

พฤติกรรมแปลก ๆ นี้ ส่วนใหญ่จะเกิดจากพ่อแม่แยกทางกัน มีปากเสียงกัน ตบตีกันเป็นประจำ และที่ ดร.บุญเกียรติ สังเกตจะพบว่าศิลปินที่มีฝีมือดี ๆ เกือบทุกคนพ่อแม่จะมีปัญหา หรือมี ครอบครัวที่ยากจน

อีกตัวอย่างหนึ่งเมื่อ 20 กว่าปีก่อน มีผู้สำเร็จมหาบัณฑิตคนหนึ่ง ลาออกจากที่ทำงานเดิม แล้วมาสมัครงานที่บริษัทฯ ดร.บุญเกียรติ ถามว่าลาออกเพราะอะไร เขาตอบเหตุผลได้อย่างเนียน มาก จะฉานมาก ตอบเป็นชุด ๆ แต่ฟังแล้ว ดร.บุญเกียรติ รู้สึกว่าไม่ใช่ มีอะไรผิดปกติ ดร.บุญเกียรติ จึงเชิญให้พี่ชายฝาแฝด (คุณบุญชัย) ซึ่งมี Sense ในการประเมินคนทัดเทียมกับ ดร.บุญเกียรติ เอง มาสัมภาษณ์คนนี้ดู ซึ่งคุณบุญชัยบอกเลยว่าคนนี้ใช้ไม่ได้ แต่เนื่องจากอยากพิสูจน์ Sense จึงได้รับ เข้ามาทำงาน ปรากฏว่า 2 ปี ให้ทำงานอะไรก็ไม่ทำเลยซักอย่าง งานสุดท้ายที่ให้เขาทำ เขาก็ต่อ รองขอเข้าไปนั่งคิดในห้องประชุมกรรมการ ซึ่งเป็นห้องพิเศษของบริษัทฯ ผ่านมา 2 เดือน ดร.บุญ เกียรติ ได้ถามถึงความคืบหน้า เขากลับตอบว่ายังไม่ได้ทำอะไรเลย เพราะเขานั่งตัดสินใจอยู่ 2 เดือนว่าควรจะทำหน้าที่ ดร.บุญเกียรติ มอบให้หรือไม่ จึงเป็นคนแรกที่ ดร.บุญเกียรติ ยื่นซองขาวให้ คน ๆ นี้ ตอนสัมภาษณ์ ดร.บุญเกียรติ ถามถึงครอบครัว ซึ่งเขาก็ตอบว่าครอบครัวของเขาไม่มีปัญหา แต่พ่อกถามฝ่ายบุคคลกลับพบว่าครอบครัวของเขามีปัญหาแต่ปกปิดไว้ จึงน่าจะมีสาเหตุมาจาก ครอบครัว นอกจากนั้นตัวอย่างนี้ยังเป็นบทพิสูจน์ของ Sense ที่ท่านมีต่อบุคคลผู้ซึ่งถูกต้องตั้งแต่ สัมภาษณ์ตอนแรกแล้ว

อีกรุ่นหนึ่งคือพวกที่มีปมด้อย พวกที่ตัวเล็ก เตี้ย เช่น นโปเลียน เด็งเสียวผิง ฮิตเลอร์ คน กลุ่มนี้จะมี Ego สูง มักมีความต้องการจะเป็นใหญ่ ดังนั้นถ้าเราสังเกตพฤติกรรม

อีกรุ่นเกิดจากความยากจน กลุ่มที่ยากจนมาก ๆ ความจนเปลี่ยนเป็นพลัง บอกตัวเอง สั่ง จิตตัวเองบ่อย ๆ ว่า "วันหนึ่งฉันจะรวย"

ปัจจัยที่ทำให้เราเจริญก้าวหน้า

- อยากเจริญก้าวหน้าอย่างสุจริต
- ตั้งและรู้เป้าหมาย ตั้งให้ชัดเจน มีตัวชี้วัด และมีกำหนดเวลาของความสำเร็จ
- คิดเป็นระบบ รู้จักประเมินในสิ่งที่ตนเองทำ
- เชื่อมมั่นในศักยภาพตนเอง มีความมุ่งมั่น
- ขยัน อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ทุกปัญหา มีทางแก้ไข
- ทบทวนตัวเองตลอดเวลาโดยไม่เข้าข้างตัวเอง ไม่หลงตัวเอง ไม่ลืมหืมตา
- ช่างสังเกต เปิดใจ เปิดสมอง เปิดความคิด คอยมองหาโอกาส (Lookout for opportunity) ศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา
- กล้าตัดสินใจและตัดสินใจได้ดี
- คบคนดี
- เคารพตนเอง และผู้อื่น เอาใจเขามาใส่ใจเรา ทำงานร่วมกับคนอื่นได้ ไม่สร้างศัตรู ไม่เอาเปรียบผู้อื่น
- มีวินัย: ตรงต่อเวลา รักษาเวลา รักษาเครดิต
- การมีสติ ควบคุมพฤติกรรม และอารมณ์ของตนเอง
- คิดบวกต่อตนเองและผู้อื่น
- ทำบุญเยอะ ๆ ทั้งทางกาย วาจา ใจ (การให้)
- รู้จักให้กำลังใจ รู้จักแบ่งปันความรู้ ให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน
- มีจริยธรรม คุณธรรม มีความกตัญญู
- ซื่อสัตย์ต่อตนเอง และผู้อื่น มีความจริงใจ

